

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2010. gada 9. decembrī*

Lieta C-163/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 24. aprīlī un kas Tiesā registrēts 2009. gada 8. maijā, tiesvedībā

Repertoire Culinaire Ltd

pret

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), E. Juhāss [*E. Juhász*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretārs N. Nančevs [*N. Nanchev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 10. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Repertoire Culinare Ltd* vārdā — F. Devasts [*P. Dewast*], advokāts, un H. Mersers [*H. Mercer*], *barrister*,

— Francijas valdības vārdā — B. Kabuā [*B. Cabouat*], pārstāvis,

— Polijas valdības vārdā — M. Dovgelevičs [*M. Dowgielewicz*], pārstāvis,

— Portugāles valdības vārdā — L. Inešs Fernandišs [*L. Inez Fernandes*], pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā — R. Liāls [*R. Lyal*] un A. Sauka, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2010. gada 15. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem (OV L 316, 21. lpp.), 20. panta pirmo ievilkumu un 27. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktu.
- ² Šis lūgums ir ticis izteikts tiesvedībā starp *Repertoire Culinaire Ltd* (turpmāk tekstā — “*Repertoire Culinaire*”) un *Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs* (turpmāk tekstā — “*Commissioners*”) par kulinārijā izmantojamajā vīnā, portvīnā un konjakā esošajam spirtam piemērojamo nodokļu režīmu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

- 3 Direktīvas 92/83 preambulas trešajā, ceturtajā, astoņpadsmitajā līdz divdesmitajā, divdesmit otrajā un divdesmit trešajā apsvērumā ir noteikts šādi:

“tā kā iekšējā tirgus pienācīgai darbībai ir svarīgi noteikt kopīgas visu attiecīgo preču definīcijas;

tā kā ir lietderīgi par pamatu šādām definīcijām ņemt definīcijas no apvienotās nomenklatūras, kas ir spēkā šīs direktīvas pieņemšanas brīdī;

[..]

tā kā dalībvalstīm jāļauj atmaksāt akcīzes nodokli par alkoholiskajiem dzērieniem, kas kļuvuši nederīgi patēriņam;

tā kā Kopienas līmenī ir jānosaka atbrīvojumi, kas attiecas uz precēm, kuras pārvadā starp dalībvalstīm;

tā kā tomēr ir iespējams dalībvalstu ziņā atstāt tādu atbrīvojumu piemērošanu, kas saistīti ar galīgu izmantošanu to teritorijā;

[..]

tā kā nevar atņemt dalībvalstīm līdzekļus, ar ko apkarot nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, kas var rasties atbrīvojumu jomā;

tā kā jāļauj dalībvalstīm īstenot šajā direktīvā noteiktos atbrīvojumus, tos atmaksājot.”

⁴ Šīs direktīvas 19. panta 1. punkts ir šāds:

“Dalībvalstis uzliek akcīzes nodokli etilspirtam saskaņā ar šo direktīvu.”

5 Šīs pašas direktīvas 20. pantā ir paredzēts šādi:

“Šajā direktīvā ar terminu etilspirts apzīmē:

— visus produktus, kuru faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2% tilpuma, kuri atbilst [KN] kodiem 2207 un 2208, pat ja šie produkti ir tāda produkta sastāvdaļas, kas atbilst citai [KN] pozīcijai,

[..]”

6 Minētās direktīvas 27. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkts ir šādi:

“1. Dalībvalstis atbrīvo no saskaņotā akcīzes nodokļa šajā direktīvā minētos produktus saskaņā ar nosacījumiem, kurus tās nosaka, lai panāktu pareizu un tūlītēju šādu atbrīvojumu piemērošanu un novērstu jebkādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu:

[..]

e) ja tos izmanto, lai ražotu garšvielas tādu pārtikas produktu un bezalkoholisko dzērienu izgatavošanai, kuru faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nepārsniedz 1,2% tilp.;

f) ja tos izmanto pārtikas produktu ražošanai tieši vai kā komponentus pusfabrikātus, iepildītus vai citādi, ja ne vienā, ne otrā gadījumā tīra spirta saturs nepārsniedz 8,5 litrus 100 kg šokolādes un 5 litrus 100 kg citu produktu.”

7 Saskaņā ar Direktīvas 92/83 27. panta 6. punktu:

“Dalībvalstis var brīvi īstenot iepriekšminētos atbrīvojumus, atmaksājot samaksāto akcīzes nodokli.”

Valsts tiesiskais regulējums

8 1995. gada Finanšu likuma (*Finance Act 1995*) 4. daļā ir paredzēts mehānisms, kā atmaksājams akcīzes nodoklis par alkoholiskajiem dzērieniem, kas ir apliekami ar nodokli un kas ir izmantoti tādas pārtikas izgatavošanā vai ražošanā, kurā spirta saturs ir ne vairāk kā 5 litri 100 kg.

9 Atmaksāšana tiek veikta, pamatojoties uz noteiktu personu kategoriju iesniegtu pieprasījumu, un atmaksa netiek piešķirta par summām, kas mazākas par GBP 250.

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 *Repertoire Culinaire* ir pārtikas produktu vairumtirgotājs.
- 11 2002. gada 10. jūlijā *Commissioners* pārstāvji *Coquelles* (Francija) muitas zonā veica kravas automašīnas un tās piekabes kravas pārbaudi.
- 12 Attiecībā uz transportlīdzekļa kravu tā vadītājs uzrādīja dokumentu, kurā bija minētas vienpadsmit paletes kulinārijā izmantojama vīna un kā preču saņēmējs bija norādīts *Repertoire Culinaire*.
- 13 Atbilstoši kravas pārbaudi veikušā pārstāvja konstatējumiem, tajā ietilpa 2 800 l baltvīna ar spirta tilpumkoncentrāciju 11 % tilpuma, 2 800 l sarkanvīna ar spirta tilpumkoncentrāciju 11 % tilpuma, 160 l portvīna ar spirta tilpumkoncentrāciju 19 % tilpuma un 80 l konjaka ar spirta tilpumkoncentrāciju 40 % tilpuma.
- 14 Pamatojoties uz to, ka nav pierādījumu par to, ka Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes iestādes par šīm precēm būtu iekasējušas akcīzes nodokli, preces tika aizturētas.
- 15 *National Discreditation Team* (Valsts pierādījumu birojs) veiktajā izmeklēšanā aizturētajos alkoholiskajos dzērienos tika konstatētas “sastāvdaļas”.

- 16 Pēc minētās izmeklēšanas 2002. gada 16. jūlijā šīs preces tika konfiscētas kā pamestas.
- 17 Uzzinājusi par šo konfiskāciju ar tajā pašā dienā nosūtītu vēstuli, *Repertoire Culinaire* 2002. gada 2. augustā pieprasīja minētās preces atdot.
- 18 Ar 2002. gada 28. augusta vēstuli *Commissioners* šo lūgumu noraidīja.
- 19 *Repertoire Culinaire* par šo noraidošo lēmumu iesniedza administratīvu sūdzību.
- 20 Ar 2002. gada 17. oktobra vēstuli *Commissioners* informēja *Repertoire Culinaire*, ka pēc atkārtotas pārbaudes lēmums tai neatdot preces ir ticis atstāts spēkā, jo šīs preces Apvienotajā Karalistē esot apliekamas ar akcīzes nodokli.
- 21 2002. gada 4. novembrī *Repertoire Culinaire* par 2002. gada 17. oktobra lēmumu cēla prasību iesniedzējtiesā.
- 22 Saistībā ar to *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* [Pirmās instances tiesas Nodokļu palāta] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai kulinārijā izmantojamais vīns un portvīns saskaņā ar Direktīvu [92/83] ir apliekami ar akcīzes nodokli dalībvalstī, kurā tie tiek importēti, pamatojoties uz to, ka tie atbilst “etilspirta” definīcijai saskaņā ar [šīs] direktīvas 20. panta pirmo ievilkumu?

- 2) Vai dalībvalstu pienākumam ieviest atbrīvojumu, kas paredzēts Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunktā, skatot to kopā ar 27. panta 6. punktu, un/vai EKL 28. pantam, un/vai šo pienākumu tiešajai iedarbībai, un/vai vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principiem atbilst situācija, kurā atbrīvojums kulinārijā izmantojamam vīnam, portvīnam un konjakam tiek piemērots tikai gadījumos, kad alkoholiskie dzērieni ir izmantoti kā sastāvdaļa, un pieteikumi atbrīvojuma piešķiršanai tiek pieņemti tikai no personām, kas izmantojuši alkoholiskos dzērienus kā produktu sastāvdaļu, un/vai personām, kas darbojas kā šādu produktu vairumtirgotāji, un/vai personām, kas šādus produktus ražojuši attiecīgās uzņēmējdarbības nolūkiem, ar papildu nosacījumiem, ka prasība jāiesniedz četru mēnešu laikā no brīža, kad nodoklis ir samaksāts, un ka atmaksājamā summa nedrīkst būt zemāka par [GBP] 250?
- 3) Vai kulinārijā izmantojamais vīns un portvīns, ja tie apliekami ar akcīzes nodokli saskaņā ar Direktīvas 92/83 20. panta pirmo ievilkumu, un/vai kulinārijā izmantojamais konjaks, uz ko attiecas šī apelācijas sūdzība, ir jāuzskata par atbrīvotiem no akcīzes nodokļa ražošanas brīdī saskaņā ar Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunktu [vai, pakārtoti, ar 27. panta 1. punkta e) apakšpunktu]?
- 4) Ņemot vērā EKL 10. un 28. pantu, kāda ir to ietekme, ja vien tāda būtu, uz dalībvalstu pienākumiem, [kuri tām noteikti saskaņā ar Direktīvas 92/83 20. pantu un 27. panta 1. punkta f) apakšpunktu vai, pakārtoti, ar 27. panta 1. punkta e) apakšpunktu,] ja kulinārijā izmantojamo vīnu, portvīnu un konjaku dalībvalsts, kurā tie ražoti, ir atbrīvojusi no akcīzes aprites sistēmas saskaņā ar [Padomes 1992. gada 25. februāra] Direktīvu 92/12/EEK [par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.)] laišanai brīvā aprītē Eiropas Savienībā?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 92/83 20. panta pirmais ievilkums ir interpretējams tādējādi, ka šajā normā minētā “etilspirta” definīcija attiecas arī uz kulinārijā izmantojamu vīnu un portvīnu.
- 24 Jānorāda, ka kulinārijā izmantojams vīns un portvīns, kuri kā pārtikas produkti ietilpst Kombinētās nomenklatūras, kas pievienota Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muiņas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), redakcijā, kas izriet no Komisijas 1991. gada 26. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2587/91 (OV L 259, 1. lpp.), 21. nodaļā, satur etilspirtu, kurš savukārt ietilpst šīs nomenklatūras 2208. pozīcijā, un ka, tā kā šo alkoholisko dzērienu faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2% tilpuma, tie ietilpst Direktīvas 92/83 20. panta pirmā ievilkuma piemērošanas jomā (skat. 2008. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-458/06 *Gourmet Classic*, Krājums, I-4207. lpp., 35. un 36. punkts).
- 25 Šajā ziņā nav šaubu, ka pamata lietā aplūkojamajā kulinārijā izmantojamā vīna un portvīna spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 1,2% tilpuma un ka kulinārijas produkti tiek izgatavoti no alkoholiskiem dzērieniem, proti, no vīna un portvīna, kuriem atbilstoši minētajai direktīvai ir piemērojams saskaņotais akcīzes nodoklis.
- 26 Turklāt ir jāatgādina, ka, kaut arī Direktīvas 92/83 20. panta pirmais ievilkums ir piemērojams arī tad, ja šajā normā minētie produkti ir sastāvdaļas kādam citam

produktam, kurš ietilpst citā Kombinētās nomenklatūras, kas pievienota Regulai Nr. 2658/87, kura grozīta ar Regulu Nr. 2587/91, nodaļā, apstākļi, ka kulinārijā izmantojams vīns un portvīns paši par sevi ir uzskatāmi par pārtikas produktiem minētās nomenklatūras 21. nodaļas izpratnē, neietekmē minētās normas piemērošanu tajos esošajam etilspirtam (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Gourmet Classic*, 36.–38. punkts).

- 27 Tas pats attiecināms uz apstākli, ka kulinārijā izmantojamais vīns un portvīns nav lietojami pārtikā kā dzērieni.
- 28 No Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta, lasot to kopā ar šīs direktīvas preambulas astoņpadsmito un divdesmito apsvērumu, tostarp izriet, ka šādiem apstākļiem nozīme piešķirama vienīgi attiecībā uz produktu, kas apliekami ar saskaņoto akcīzes nodokli, atbrīvošanu no šī nodokļa.
- 29 Turklāt ir jānorāda, ka Direktīvas 92/83 mērķis, kā izriet no paša tās nosaukuma, ir akcīzes nodokļa spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem vispārēja saskaņošana.
- 30 Šādos apstākļos uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 92/83 20. panta pirmais ievilkums ir interpretējams tādējādi, ka šajā normā minētā “etilspirta” definīcija attiecas arī uz kulinārijā izmantojamu vīnu un portvīnu.

Par trešo jautājumu

- 31 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai pamata lietā aplūkojamais kulinārijā izmantojamais vīns, portvīns un konjaks gadījumā, ja tie būtu apliekami ar saskaņoto akcīzes nodokli atbilstoši Direktīvai 92/83, būtu jāatbrīvo no minētā nodokļa kā garšvielu ražošanai izmantoti produkti šīs direktīvas 27. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē vai kā pārtikas produktu ražošanai izmantoti produkti šī panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē.
- 32 Šajā ziņā, kaut arī nevar izslēgt, ka kulinārijā izmantojamu vīnu, portvīnu un konjaku var izmantot pārtikas produktiem un bezalkoholiskiem dzērieniem paredzētu garšvielu ražošanā Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē, tomēr pamata lietā aplūkojamie produkti nebija paredzēti šādiem mērķiem.
- 33 Kā izriet no iesniedzējtiesas lēmuma, pamata lietā aplūkojamais vīns, portvīns un konjaks nebija paredzēti garšvielu ražošanai, bet gan pārtikas produktu — maltīšu — pagatavošanai.
- 34 Līdz ar to, tā kā tie netiktu izmantoti pārtikas produktiem un bezalkoholiskiem dzērieniem paredzētu garšvielu ražošanai, pamata lietā aplūkojamo produktu iespējams atbrīvojums no akcīzes nodokļa ietilpst Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanas jomā.

- 35 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka attiecībā uz kulinārijā izmantojama vīna iespējamo atbrīvojumu no akcīzes nodokļa Tiesa jau ir atzinusi, ka principā atbilstošā tiesību norma ir Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunkts (iepriekš minētais spriedums lietā *Gourmet Classic*, 39. punkts).
- 36 Šādos apstākļos uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, kulinārijā izmantojams vīns, portvīns un konjaks ietilpst Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanas jomā.

Par ceturto jautājumu

- 37 Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai apstākļi, ka tādi produkti kā pamata lietā aplūkojamais kulinārijā izmantojamais vīns, portvīns un konjaks nav tikuši uzskatīti par apliekamiem ar akcīzes nodokli vai ka tie no tā atbrīvoti atbilstoši Direktīvai 92/83 un laisti brīvā apgrozībā dalībvalstī, kur tie tikuši ražoti, ietekmē šīs direktīvas normu piemērošanu šiem pašiem produktiem citā dalībvalstī, kad tos ir paredzēts laist pēdējās minētās dalībvalsts tirgū.
- 38 Šajā ziņā ir jānorāda, ka atbilstoši Direktīvas 92/12 preambulas pirmajam un ceturtajam apsvērumam iekšējā tirgus izveidei un darbībai ir nepieciešama preču, tostarp akcīzes preču, brīva aprīte, kā arī akcīzes nodokļa vienāda iekasējamība visās dalībvalstīs.

- 39 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 92/83 preambulas trešo apsvērumu iekšējā tirgus pienācīgai darbībai ir svarīgi noteikt kopīgas visu attiecīgo preču definīcijas un ka atbilstoši tās deviņpadsmitajam apsvērumam Savienības līmenī ir jānosaka atbrīvojumi, kas attiecas uz precēm, kuras pārvedā starp dalībvalstīm.
- 40 No tā izriet, ka, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību un panāktu preču brīvu apriti, ar akcīzes nodokli apliekamās un no tā atbrīvojamās preces ir jānosaka vienoti Savienības ietvaros, ja vien šajā ziņā nav konkrētu tiesību normu par pretējo.
- 41 Direktīvas 92/83 normu vienota piemērošana nozīmē, ka apstākļi, ka kāda prece konkrētā dalībvalstī tiek aplikta ar akcīzes nodokli vai no tā atbrīvota, principā ir jāatzīst citām dalībvalstīm.
- 42 Pretēja interpretācija apdraudētu ar minēto direktīvu sasniedzamā mērķa īstenošanu un varētu apgrūtināt preču brīvu apriti.
- 43 Tomēr saistībā ar to ir jānorāda, ka dalībvalstij nebūtu jāievēro citas dalībvalsts veikta kļūdaina Direktīvas 92/83 piemērošana, nedz arī tai būtu jāliedz šīs direktīvas preambulas divdesmit otrajā apsvērumā un 27. pantā paredzētā iespēja izmantot līdzekļus nodokļu nemaksāšanas, apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas, kas var rasties atbrīvojumu jomā, apkarošanai, kā arī pareizi un tieši šos atbrīvojumus piemērot.

- 44 Šādos apstākļos minētās kļūdainās piemērošanas konstatējumam vai šādu līdzekļu izmantošanai ir jābūt pamatotai ar konkrētiem, objektīviem un pārbaudāmiem pierādījumiem (šajā ziņā skat. 2000. gada 7. decembra spriedumu lietā C-482/98 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-10861. lpp., 51. un 52. punkts).
- 45 Tādēļ uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka gadījumā, ja tādas preces kā pamata lietā aplūkojamais kulinārijā izmantojamais vīns, portvīns un konjaks, kuri dalībvalstī, kurā tie ražoti, nav tikuši uzskatīti par apliekamiem ar akcīzes nodokli vai no tā atbrīvoti atbilstoši Direktīvai 92/83 un tikuši laisti tirgū, ir paredzēti laišanai tirgū citā dalībvalstī, tad šai pēdējai minētajai dalībvalstij savā teritorijā šīm precēm ir jāpiemēro tāds pats režīms, ja vien nepastāv konkrēti, objektīvi un pārbaudāmi pierādījumi, ka pirmā minētā dalībvalsts nav pareizi piemērojusi šīs direktīvas normas vai ka saskaņā ar tās 27. panta 1. punktu ir pamatoti veikt pasākumus, lai novērstu krāpšanu, nemaksāšanu vai atbrīvojumu ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī nodrošinātu šo atbrīvojumu pareizu un tūlītēju piemērošanu.

Par otro jautājumu

- 46 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai attiecībā uz tādiem produktiem kā pamata lietā aplūkojamais kulinārijā izmantojamais vīns, portvīns un konjaks Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā normā paredzēto atbrīvojumu var piešķirt personām, kuras šos produktus izmantojušas kā sastāvdaļas pārtikas produktu ražošanai, un/vai personām, kuras nodarbojas ar šādu pārtikas produktu vairumtirdzniecību un/vai ir ražojušas šos produktus šim mērķim, no vienas puses, un piemērot tam dubultu nosacījumu, ka ir jāiesniedz atmaksājuma pieteikums četru mēnešu laikā, skaitot no akcīzes nodokļa

samaksas, un ka atmaksājāmā summa nedrīkst būt mazāka par GBP 250, no otras puses.

- 47 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 92/83 27. panta 6. punktu, lasot to kopā ar tās preambulas astoņpadsmito un divdesmit trešo apsvērumu, dalībvalstis var brīvi istenot šajā direktīvā paredzētos atbrīvojumus, atmaksājot samaksāto akcīzes nodokli.
- 48 Turklāt jāatgādina, ka Direktīvā 92/83 paredzēto atbrīvojumu mērķis tostarp ir novērst spirtam kā starpproduktam, ko satur citi komerciāli vai rūpnieciski produkti, uzliktā akcīzes nodokļa ietekmi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 4. punkts, un 2007. gada 19. aprīļa spriedumu lietā C-63/06 *Profisa*, Krājums, I-3239. lpp., 17. punkts).
- 49 No Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunkta, lasot to kopā ar preambulas divdesmito apsvērumu, izriet, ka tas, vai dalībvalsts piemēro šajā normā minēto atbrīvojumu, ir atkarīgs no attiecīgo produktu izmantošanas mērķa.
- 50 Tāpat Direktīvas 92/83 27. panta 1. punktā, lasot to kopā ar preambulas divdesmit otro apsvērumu, ir paredzēts, ka dalībvalstis var ieviest nosacījumus, lai nodrošinātu šajā normā paredzēto atbrīvojumu pareizu un tūlītēju piemērošanu, kā arī lai novērstu jebkādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu.
- 51 Šajā ziņā vēl ir jāatgādina, ka Tiesa ir atzinusi, ka, pirmkārt, Direktīvas 92/83 27. panta 1. punktā minēto produktu atbrīvojums ir vispārējs princips, bet atteikums piemērot atbrīvojumu ir izņēmums, un, otrkārt, ar šajā tiesību normā dalībvalstīm paredzēto

iespēju noteikt nosacījumus, “lai panāktu pareizu un tūlītēju šādu atbrīvojumu piemērošanu un novērstu jebkādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu”, nevar apšaubīt minētajā noteikumā paredzētā pienākuma noteikt atbrīvojumu beznosacījuma raksturu (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā Itālija/Komisija, 50. punkts, un lietā *Profisa*, 18. punkts).

52 No tā izriet, ka šīs iespējas izmantošanas ietvaros attiecīgajai dalībvalstij ir jānorāda konkrēti, objektīvi un pārbaudāmi pierādījumi par nopietna nodokļu nemaksāšanas, apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas riska pastāvēšanu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 52. punkts) un ka šie nosacījumi, kurus minētā dalībvalsts tai šādi piešķirtās iespējas ietvaros ir noteikusi, nedrīkst pārsniegt to, kas nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai.

53 Tādēļ, ja dalībvalstis var īstenot Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, atmaksājot samaksāto akcīzes nodokli un ņemot vērā attiecīgo produktu izmantošanas mērķi, tām tomēr nevajadzētu šī atbrīvojuma piemērošanai izvirzīt nosacījumus, par kuriem ar konkrētiem, objektīviem un pārbaudāmiem pierādījumiem nav pierādīts, ka tie ir nepieciešami, lai pareizi un tūlītēji piemērotu minēto atbrīvojumu, kā arī lai izvairītos no nodokļu nemaksāšanas, apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas.

54 Tomēr no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, šķiet, izriet, ka pamata lietā aplūkojamie attiecīgajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi, proti, personu, kuras var iesniegt atmaksāšanas pieprasījumu, loka ierobežojums, četru mēnešu termiņš šī pieprasījuma iesniegšanai un minimālās atmaksājamās summas noteikšana, nav nepieciešami nedz Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētā

atbrīvojuma pareizai un tūlītējai piemērošanai, nedz arī nodokļu nemaksāšanas, izvairīšanās vai ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai.

55 Tomēr iesniedzējtiesai, kurai ir jāizskata pamata lieta un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, pamatojoties uz konkrētiem, objektīviem un pārbaudāmiem pierādījumiem, ir jāpārliecinās, vai šis ir tāds gadījums.

56 Šādos apstākļos uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā normā paredzētajam atbrīvojumam tāds nosacījums, kādi ir paredzēti pamata lietā piemērojamajā valsts tiesiskajā regulējumā, proti, personu, kuras var iesniegt atmaksāšanas pieprasījumu, loka ierobežojumu, četru mēnešu termiņu šī pieprasījuma iesniegšanai un minimālās atmaksājamas summas noteikšanu, var piemērot tikai tad, ja konkrēti, objektīvi un pārbaudāmi pierādījumi liecina, ka šie nosacījumi ir nepieciešami minētā atbrīvojuma pareizai un tūlītējai piemērošanai, kā arī nodokļu nemaksāšanas, apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tas tā ir saistībā ar minētajā tiesiskajā regulējumā paredzētajiem nosacījumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

57 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, 20. panta pirmais ievilkums ir interpretējams tādējādi, ka šajā normā minētā "etilspirta" definīcija attiecas arī uz kulinārijā izmantojamu vīnu un portvīnu;
- 2) tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, kulinārijā izmantojams vīns, portvīns un konjaks ietilpst Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanas jomā;
- 3) gadījumā, ja tādas preces kā pamata lietā aplūkojamais kulinārijā izmantojamais vīns, portvīns un konjaks, kuri dalībvalstī, kurā tie ražoti, nav tikuši uzskatīti par apliekamiem ar akcīzes nodokli vai no tā atbrīvoti atbilstoši Direktīvai 92/83 un tikuši laisti tirgū, ir paredzēti laišanai tirgū citā dalībvalstī, tad šai pēdējai minētajai dalībvalstij savā teritorijā šīm precēm ir jāpiemēro tāds pats režīms, ja vien nepastāv konkrēti, objektīvi un pārbaudāmi pierādījumi, ka pirmā minētā dalībvalsts nav pareizi piemērojusi šīs direktīvas normas vai ka saskaņā ar tās 27. panta 1. punktu ir pamatoti veikt pasākumus, lai novērstu krāpšanu, nemaksāšanu vai atbrīvojumu ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī nodrošinātu šo atbrīvojumu pareizu un tūlītēju piemērošanu;
- 4) Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā normā paredzētajam atbrīvojumam tādus nosacījumus, kādi

ir paredzēti pamata lietā piemērojamajā valsts tiesiskajā regulējumā, proti, personu, kuras var iesniegt atmaksāšanas pieprasījumu, loka ierobežojumu, četru mēnešu termiņu šī pieprasījuma iesniegšanai un minimālās atmaksājamās summas noteikšanu, var piemērot tikai tad, ja konkrēti, objektīvi un pārbaudāmi pierādījumi liecina, ka šie nosacījumi ir nepieciešami minētā atbrīvojuma pareizai un tūlītējai piemērošanai, kā arī nodokļu nemaksāšanas, apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tas tā ir saistībā ar minētajā tiesiskajā regulējumā paredzētajiem nosacījumiem.

[Paraksti]